

Պանիում — Թիվ տասնհինգ

«250»-ը՝ երեք անգամ

Jeff Pippenger

2026-02-19

2026 թվականին Թրամփը պետք է տոնի Ամերիկայի «250» տարին, այսպիսով համընկնելով մ.թ.ա. 457 թվականից մինչև Անտիոքոս Մագնոս ընկած «250» տարիների հետ՝ Ռափիայի ճակատամարտի և Պանիումի ճակատամարտի միջև եղած պատմության մեջ: «250» տարիների վերջում Անտիոքոս Մագնոսը կանգնած է մ.թ.ա. 207 թվականին՝ Ռափիայից տասը տարի հետո և Պանիումից յոթ տարի առաջ: «250» տարիների վկայությունը նաև համընկնում է հեթանոսական Հռոմի «250» տարվա ժամանակաշրջանի հետ, քանի որ 64 թվականին Ներոնը սկսեց քրիստոնյաների հալածանքը, և «250» տարի անց՝ 313 թվականին Միլանի հրովարտակով, Կոստանդին Մեծը օրինականացրեց քրիստոնեությունը, և հալածանքները դադարեցին:

Դոնալդ Թրամփը հայտնի է Ամերիկյան կրկին մեծ դարձնելու իր ջանքերով. դա իր հետևորդների բնորոշումն է՝ MAGA: Մարգարեության մեջ Թրամփը նախատիպվել է Կոստանդինոս Մեծով, Անտիոքոս Մեծով, և, իհարկե, Դանիել տասնմեկերորդ գլխի առաջին մի քանի համարներում նա Կյուրոս Մեծն է, Քսերքսես Մեծը, իսկ դրանից հետո՝ Ալեքսանդր Մեծը: Կյուրոսի, Դարեհի և Արտաշեսի՝ մ.թ.ա. 457 թվականի հրամանագրից մինչև Պանիումի պատմությունը երկու հարյուր հիսուն տարի է: «250» տարիների ավարտը գտնվում է Ռափիայի և Պանիումի միջև եղած միջնակետում, և այդպես է նաև 2026 թվականը: 2026 թվականը Թրամփի երկրորդ ժամկետի միջնամասն է: Ներոնի հալածանքի «250» տարիները տանում են դեպի մի հրամանագիր, որը վերջ է դնում քրիստոնյաների հալածանքին: Ներոնի գիծը «250» տարիների երեք զծերից միջին գիծն է, որոնք ներկայացված են Կյուրոսով, Ներոնով և Թրամփով:

Կյուրոսը տվեց առաջին հրամանագիրը, իսկ Արտաշեսը՝ երրորդ հրամանագիրը: Կյուրոսը առաջին հրեշտակն է, իսկ Արտաշեսը՝ երրորդը: Ես մտադիր եմ Կյուրոսին գործածել որպես բոլոր երեք հրամանագրերի խորհրդանիշ, որոնք միասին նույնացնում են մ.թ.ա. 457 թվականը:

Կյուրոսը մ.թ.ա. 457 թվականին սկսում է «250» տարվա մի գիծ, որն ավարտվում է Պանիումի պատմության մեջ, որը Անտիոքոս Մեծի պատմությունն է, որը Դոնալդ Թրամփն է: Պանիումը կիրականօրյա օրենքից առաջ եղող համարն է: Կյուրոսը նշում է պատմության «250» տարվա գծի սկիզբը, որը ներկայացնում է երկրի գազանի Հանրապետական եղջյուրը, և Կյուրոսը նաև նշում է պատմության 2,300-ամյա գծի սկիզբը, որը ներկայացնում է երկրի գազանի Բողոքական եղջյուրը:

Ներոնը սկսում է պատմության մի գիծ, որը ներկայացնում է հալածանքից դեպի փոխզիջում ընթացքը: Ի տարբերություն Կյուրոսի և Միացյալ Նահանգների, որոնք ներկայացնում են մի գիծ, որ ավարտվում է մարգարեական ժամանակահատվածի

միջնակետում, Ներոնի գիծն ավարտվում է փոխգիջման առաջադիմական ժամանակաշրջանի մի պատկերացմամբ, որը սկսվում է 313 թվականին Միլանի հրովարտակից, ապա՝ 321 թվականի առաջին կիրակնօրյա օրենքից, որին այնուհետև 330 թվականին հաջորդեց Հռոմի բաժանումը արևելքի և արևմուտքի: Կոստանդինը ներկայացված է այդ երեք տարեթվերից յուրաքանչյուրում: Ներոնի գծում 313-ից մինչև 330 թվականը տասնյոթ տարի է: Կյուրոսի գծում ևս, մ.թ.ա. 217 թվականի Ռաֆիայի ճակատամարտից մինչև մ.թ.ա. 200 թվականի Պանիումի ճակատամարտը, տասնյոթ տարի է:

Դանիելի տասնմեկերորդ գլխում Արտաքսերքսեսը երրորդ հրամանագիրն է: Երրորդ հրամանագիրը ներկայացնում է երրորդ հրեշտակին և Կիրակնօրյա օրենքը: Մ.թ.ա. 457 թվականից հաշված «250» տարիները և 1776 թվականից հաշված «250» տարիները երկուսն էլ ավարտվում են այն պատմության միջնամասում, որը տեղի է ունենում տասնվեցերորդ համարի Կիրակնօրյա օրենքից անմիջապես առաջ: Տասնմեկերորդ գլուխը ներկայացնում է համարներ, որոնք ի վերջո ներկայացրին 1989 թվականի պատմությունը տասներորդ համարում, և ուկրաինական պատերազմի պատմությունը, որը սկսվեց 2014 թվականին, ներկայացված է տասնմեկերորդ համարում, ապա՝ Թրամփի վերադարձը իր երկրորդ ժամկետի համար 2024 թվականին, ինչպես ներկայացված է տասներեքերորդ համարում, իսկ այնուհետև տասնչորսերորդ համարը նույնացնում է 2025 թվականը, երբ փառավոր երկրից առաջին պապը հաստատում է արտաքին տեսիլքը:

Դանիել 11:40-ը կատարվեց 1989 թվականին, երբ Խորհրդային Միությունը տապալվեց Հովհաննես Պողոս II-ի և Ռոնալդ Ռեյգանի միջև գոյացած գաղտնի դաշինքի միջոցով: Վախճանի ժամանակ՝ 1989 թվականին, այդ գաղտնի դաշինքը նախատիպավորեց բաց դաշինք մարգարեական այն ժամանակաշրջանի վերջում, որը սկսվել էր 1989 թվականին: Այդ բաց դաշինքն է, որ հաստատում է տեսիլքը:

2026 թվականը մարգարեական պատմության «250» տարիների ավարտն է՝ մի ժամանակաշրջանի, որ սկսվեց 1776 թվականից հաշված քսաներկու տարիներով մինչև վախճանի ժամանակը՝ 1798-ին: Այդ սկզբնական պատմության քսաներկու տարիներն արտացոլված են 9/11-ից մինչև 2023 թվականն ընկած քսաներկուամյա պատմության մեջ: 1798 թվականին, քսաներկու տարիների ավարտին, Դանիելի գիրքը ապակնքվեց. ապա 9/11-ից սկսված և 2023 թվականի դեկտեմբերի 31-ին ավարտված քսաներկու տարիների վերջում Հուդայի ցեղի Առյուծը սկսեց ապակնքել Հիսուս Քրիստոսի Հայտնությունը:

1798 թվականին քսաներկու տարվա ավարտին արձակված պատգամը 1831 թվականին ներկայացվեց հանրությանը՝ 1611 թվականին թագավոր Ջեյմսի Աստվածաշնչի հրատարակումից երկու հարյուր քսան տարի անց: 1798-ից մինչև 1831 թվականը Աստծո մարգարեական Խոսքը աստիճանաբար բացվեց: 1831 թվականին այն արդեն հանրային ասպարեզում էր, և ապա տղամարդիկ ու կանայք կարող էին պատասխանատվության ենթարկվել այն պատգամի համար, որ արձակվել էր 1798 թվականին: Ապա 1840 թվականին տեղի ունեցավ «մեկ այլ նշանակալի

իրադարձություն», ինչպես Քույր Ուայթն է այն կոչում, երբ կատարվեց իսլամի վերաբերյալ մի կանխագուշակում:

Քսաներկու տարվա մի ժամանակահատվածի (1798) ավարտից մինչև երկուհարյուր քսան տարվա մի ժամանակահատվածի (1831) ավարտը ներկայացվում է որպես մի պատգամի ապակնքման ժամանակաշրջան: Պատկերացումը ներառում է մի սահմանանիշ, որտեղ պատգամը ձևակերպվում է, որին հաջորդում է մի սահմանանիշ, որը մատնանշում է մի կանխասացություն, որը հետագայում վերահաշվարկվել է, և որն այնուհետև, երբ կատարվում է, առաջ է բերում մի սահմանանիշ, որը մատնանշում է «Աստծո գործության հրաշալի հայտնության» սկիզբը:

1989 թվականի շարժման ավարտին հաջորդած քսաներկուամյա ժամանակահատվածը տևեց 9/11-ից մինչև 2023 թվականը, երբ կրկին արձակվեց մի մարգարեություն: Այդ մարգարեությունը, անխուսափելիորեն, պիտի սկիզբ դնե աճող գիտության մի ժամանակահատվածի, մի գիտության, որը պիտի փորձեր և բաժաներ, որովհետև շատերն են կանչված, բայց քչերն են ընտրված: Պիտի գար մի պահ, երբ այդ լուրը պիտի ներկայացվեր հանրային ասպարեզում: Այդ լուրը պիտի կրի այնպիսի հատկանիշներ, որոնք կվկայեին, թե դա մարգարեաբար վերահաշվարկված լուր է, և այն կրկին պիտի պարունակեր մի կանխագուշակում: Երբ հանրային կանխագուշակությունը կատարվի, լուրը պիտի գորացվի, ինչպես ներկայացված է 1840 թվականի պատմությամբ և Պենտեկոստեով:

Խորհրդային Միության կործանմամբ՝ 1989 թվականին, Դանիել 11:40-ը բացվեց, և 1996 թվականին Դանիել 11-ի պատգամը դրվեց հանրային ասպարեզում: 1996 թվականը երկու հարյուր քսան տարի հետո է 1776 թվականից, որը ոչ միայն սկիզբ դրեց այն քսաներկու տարիներին, որոնք ավարտվեցին 1798 թվականին, այլև սկիզբ դրեց այն երկու հարյուր հիսուն տարիներին, որոնք ավարտվում են 2026 թվականին: Հանրապետական եղջյուրը հասնում է միջնակետին 2026 թվականի քաղաքական միջանկյալ ընտրությունների ժամանակ, և բողոքական եղջյուրը ձգվում է մինչև 2026 թվականը, որը երեսունամյա մի ժամանակաշրջանի ավարտն է, սկսված 1996 թվականին պատգամի ձևակերպմամբ, որը բացվել էր վախճանի ժամանակ՝ 1989 թվականին: Հիսուսը միշտ վերջը պատկերում է սկզբով, ուստի 2026 թվականն այն տարին է, երբ Կեսգիշերյան աղաղակի շտկված պատգամը պետք է ձևակերպվի՝ երեսուն տարի անց այն բանից հետո, երբ 1989 թվականի բացված պատգամը ձևակերպվեց 1996 թվականին:

1776-ին սկսվող «250» տարվա գիծը ձեզ տանում է դեպի 2026 թվականը՝ Դոնալդ Թրամփի միջնաժամկետ շրջանը, Միացյալ Նահանգների և Ռուսաստանի պատերազմի անմիջապես առաջ, որը սկսվում է, երբ էջը արձակվում է, և իսլամը կրկին հարվածում է Միացյալ Նահանգներին, ինչպես դա արեց 9/11-ին:

Ներոնի «250» տարվա գիծը պատմականորեն և մարգարեաբար այդ երեք գծերից միջին գիծն է: Սա Ներոնի գիծը նույնացնում է որպես երկրորդ հրեշտակ, որը երրորդ փորձությանը նախորդող երկրորդ փորձությունն է: Այդ երկրորդ փորձությունը

գազանի պատկերի փորձությունն է, որը ներկայացնում է եկեղեցու և պետության միավորման աստիճանական հաստատումը, որի նախատիպը 313 թվականին Միլանի հրովարտակն է, որն իր հերթին հանգեցրեց առաջին կիրակնօրյա օրենքին՝ 321 թվականին, և ապա՝ այն ազգային կործանմանը, որ միշտ հետևում է կիրակնօրյա օրենքին, ինչպես ներկայացված է 330 թվականի պատմությամբ:

Միլանի հրովարտակը 313 թվականին նշանավորում է այն եկեղեցի-պետություն հարաբերության հաստատման սկզբի նույնացումը Միացյալ Նահանգներում, որը աստիճանաբար տանում է դեպի տասնվեցերորդ համարի կիրակնօրյա օրենքը: Այդ գործը սկսվեց 9/11-ին «Patriot Act»-ով, սակայն կնքման ժամանակի ավարտի ֆրակտալում «Patriot Act»-ը և Միլանի հրովարտակը երկուսն էլ նախատիպում են մի գործողություն, որը սկիզբ է դնում փոխզիջման մի աստիճանական ժամանակաշրջանի, որը տանում է դեպի շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքը: Սա մարգարեական գործողությունների մի շարքի առաջինն է, որն անմիջականորեն եկեղեցին և պետությունը միավորում է Միացյալ Նահանգներում և ի վերջո տանում դեպի կիրակնօրյա օրենքը:

313 թ. Միլանի հրովարտակը հենց այս տարրերն ունի իր պատմական արձանագրության մեջ, որովհետև այն մեկ հրովարտակ չէր. այն Լիկինիոսի՝ արևելյան Հռոմի իշխանի, մի շարք նամակներ էին: Այդ ժամանակ արևելյան Հռոմը դեռևս խիստ հեթանոսական էր, մինչդեռ Կոստանդինոսը իր արևմտյան թագավորությունը բացում էր քրիստոնեության առաջ: Համաձայնությունն ինքնին տեղի ունեցավ 313 թ. փետրվարին՝ մի գազաթնաժողովի ընթացքում, որտեղ Լիկինիոսը, իրենց դաշինքը կնքելու համար, ամուսնացավ նաև Կոստանդինոսի խորթ քրոջ հետ: Լիկինիոսի նամակները, որոնք հրապարակվեցին կայսրության արևելյան մասում, պարտադիր էին դարձնում պաշտամունքի ազատությունը քրիստոնյաների և բոլոր մյուսների համար, ինչպես նաև բռնագրավված քրիստոնեական գույքի վերադարձը:

Միլանի հրովարտակը վերջ դրեց հալածանքների «250» տարիներին և ներկայացնում է մի ժամանակահատված, երբ հրովարտակով ներկայացված բոլոր ազատությունները պետք է աստիճանաբար խլվեն քրիստոնյաներից, մինչ աշխարհը Թրամփի հետ ընթանում է դեպի շուտով գալիք Կիրակնօրյա օրենքը:

«Եթե ընթերցողը կամենա հասկանալ այն գործոնները, որոնք պիտի գործադրվեն շուտով վրա հասնող պայքարում, նա միայն պետք է հետամուտ լինի այն միջոցների պատմությանը, որոնք Հռոմը գործադրեց նույն նպատակի համար անցյալ դարերում: Եթե նա կամենա իմանալ, թե պապականներն ու բողոքականները միացած ինչպես պիտի վարվեն նրանց հետ, ովքեր մերժում են իրենց դոգմաները, թող տեսնի այն ոգին, որ Հռոմը դրսևորեց շաբաթի և նրա պաշտպանների հանդեպ:»

«Թագավորական հրամանագրերը, ընդհանուր ժողովները և աշխարհիկ իշխանությամբ պաշտպանվող եկեղեցական կարգադրությունները եղան այն աստիճանները, որոնցով հեթանոսական տոնը հասավ իր պատվավոր դիրքին քրիստոնեական աշխարհում: Կիրակիի պահպանումը պարտադրող առաջին հրապարակային միջոցառումը Կոստանդինի կողմից հրապարակված օրենքն էր:

(Ք.հ. 321) Այս հրամանագիրը քաղաքաբնականներից պահանջում էր հանգստանալ «արևի պատկառելի օրը», սակայն գյուղաբնականներին թույլատրում էր շարունակել իրենց երկրագործական զբաղմունքները: Թեև սա ըստ էության հեթանոսական օրենք էր, այն կայսեր կողմից հարկադրաբար գործադրվեց քրիստոնեությունն անվանականորեն ընդունելուց հետո»: Մեծ պայքար, 573, 574:

«25» թիվը, որը «250»-ի տասանորդն է, ներկայացնում է ապստամբություն և բաժանում: Եզեկիելի ութերորդ գլխում արևին երկրպագող Լաոդիկեական աղվենտիզմի «25» առաջնորդները բաժանված են հենց հաջորդ գլխում կնիք ստացողների՝ ց, և Քույր Ուայթը հստակորեն նույնացնում է Եզեկիելի իններորդ գլխի կնիքադրումը Հայտնության հարյուր քառասունչորս հազարի կնիքադրման հետ: Այդ «25» մարդիկ ոչ այլ ինչ են, եթե ոչ Ղորեհի, Դաթանի և Աբիրամի ապստամբությանը միացած նշանավոր «250» մարդկանց տասանորդը: Քույր Ուայթին արգելվեց հեռանալ 1888 թվականի Գլխավոր համաժողովի նիստից, որովհետև Գաբրիելը նրան ասաց, որ պետք է մնա և արձանագրի Մինեապոլիսի ապստամբությունը, քանի որ այն Ղորեհի ապստամբության կրկնությունն էր: «250»-ը ապստամբության և բաժանման խորհրդանիշ է: Մատթեոսի «25»-րդ գլխում կան երեք առակներ, որոնք ուսուցանում են ամբարիշտների և իմաստունների բաժանման մասին: Հանրապետական և բողոքական եղջյուրները երկուսն էլ ենթակա են փորձաշրջանի, որը ներկայացված է որպես չորս սերունդ, և թե՛ ուխտի ժողովուրդը, թե՛ այն ազգը, որի մեջ հաստատված է ուխտի ժողովուրդը, դատվում են նույն ժամանակահատվածում:

Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորությունը հանդիսացող և Միացյալ Նահանգները ներկայացնող երկրի գազանի «250» տարիների ընթացքում Ներոնի գիծը մատնանշում է մի հրամանագիր, ինչպես ներկայացված է Միլանի հրովարտակով, որը նշանավորում է իրավական պատերազմի աստիճանական սրման սկիզբը, որն ավարտվում է 321 թվականին կիրակնօրյա օրենքի հրամանագրով՝ մուտք գործելով մի ժամանակաշրջան, որն ավարտվում է 330 թվականին՝ ամբողջ աշխարհը երկու դասերի բաժանված լինելու պայմաններում, ներկայացված որպես արևելք և արևմուտք: Այդ իննամյա ժամանակաշրջանը՝ 321-ից մինչև 330 թվականները, նաև Վրանների տոնի յոթ օրերն են, որը սկսվում է 321 թվականի կիրակնօրյա օրենքից և ավարտվում է այն ժամանակ, երբ Միքայելը կանգնում է, և փորձության ժամանակը փակվում է 330 թվականին:

Մերժել միլլերական հիմնարար այն հասկացողությունը, թե տեսիլքը հաստատողը Հռոմն է, նշանակում է չդիմանալ այն հիմնարար փորձությանը, որը հասավ 2023 թվականի դեկտեմբերի 31-ին և ավարտվեց, երբ 2025 թվականի մայիսի 8-ին ընտրվեց փառավոր երկրից առաջին պապը: Այն հիմնարար ճշմարտությունը, որը Ուիլյամ Միլլերին հնարավորություն տվեց ճանաչելու Հռոմը որպես տեսիլքը հաստատող խորհրդանիշ, այն ճշմարտությունն է, որի մերժումը բերում է զորավոր մոլորություն: Այդ առաջին փորձությունը ձախողելը բերում է Թեսաղոնիկեցիների զորավոր մոլորությանը և ապացուցում է, որ այն անմիտները, որոնք չեն հասկանում, «ճշմարտությունը» չեն սիրում: Արտաքին տեսիլքը հաստատող խորհրդանիշի մերժումը նշանակում է մերժել հիմնարար փորձությունը, որը երեք փորձություններից

առաջինն է: Քույր Ուայթը Քրիստոսի օրերի առաջին փորձությունը համապատասխանեցնում է Հովհաննես Մկրտչի պատգամին: Նա նշում է, որ նրանք, ովքեր մերժեցին Հովհաննեսի պատգամը, օգուտ չէին ստանա Հիսուսի ուսմունքներից, և նաև չէին կարող տեսնել ժամանակաբաշխական փոփոխությունը, երբ Քրիստոսը գավթից անցավ Սուրբ Տեղը:

Նա այդ առաջադիմական փորձության գործընթացը համապատասխանեցրեց միլլերականների ժամանակաշրջանին և սովորեցնում է, որ նրանք, ովքեր մերժեցին առաջին հրեշտակի լուրը, զուգահեռ էին այն հրեաներին, ովքեր մերժեցին Հովհաննեսի լուրը: Յուրաքանչյուր պատմական գծում նրանք, ովքեր չդիմացան առաջին փորձությանը, չշահեցին հաջորդ քայլից և կուրացան Քրիստոսի տնտեսական փոփոխության հանդեպ: Նրանք, ովքեր մերժեցին 9/11-ի լուրը, չէին կարող տեսնել, որ Քրիստոսը սկսել էր դատել կենդանիներին: Նրանք, ովքեր չեն անցնի 2023 թվականի հիմնարար փորձությունը, չեն տեսնի մարտնչող եկեղեցուց դեպի հաղթական եկեղեցի անցումային փոփոխությունը: Այս հիմնարար փորձություններից որևէ մեկը մերժողները ի վերջո հայտնվեցին «կատարյալ խավարի» մեջ: Այնտեղ, որտեղ տեսիլք չկա, ժողովուրդը հայտնվում է կատարյալ խավարի մեջ, և հենց Հռոմն է հաստատում արտաքին տեսիլքի լույսը: Այս ճշմարտությունը կարելի է ճանաչել երեք պապերի մեջ և նրանց հարաբերության մեջ այն երեք նախագահների հետ, որոնք կանգնած են Դանիել տասնմեկի տասներորդ, տասնմեկերորդ և տասնհինգերորդ համարների երեք պատերազմներում:

Կյուրոսի «250» տարվա արտաքին գիծը, որն ավարտվեց մ.թ.ա. 207 թվականին՝ տասնյոթամյա մի ժամանակահատվածի մեջ, որը նշանավորվել էր Ռաֆիայի ճակատամարտից մինչև Պանիումի ճակատամարտը, համընկավ այն «250» տարվա գծի հետ, որը սկսվեց Ներոնով և ավարտվեց Միլանի հրովարտակով 313 թվականին՝ այսպիսով նշանավորելով Կոստանդին Մեծի տասնյոթամյա ժամանակահատվածը: Դոնալդ Թրամփը կանգնած է որպես Անտիոքոս Մեծը մ.թ.ա. 207 թվականին, այսինքն՝ 2026 թվականին, և նա նաև կանգնած է որպես Կոստանդին Մեծը 313 թվականին՝ գազանի պատկերի փորձության ժամանակի սկզբում: 2026 թվականի հուլիսի 4-ին Թրամփը, որպես Անտիոքոս և Կոստանդին, Ամերիկյան «մեծ» է դարձնում: Թրամփը երեք նախագահներից երրորդն է, որոնք համընկնում են տասը, տասնմեկ և տասնհինգ համարների համարների ճակատամարտերի հետ: Ռեյգանը այդ երեքից առաջինն էր, իսկ Օբաման՝ միջինը: Այդ երեք նախագահները կրում են «ճշմարտության» ստորագրությունը, և Ռեյգանն ու Թրամփը ներկայացնում են ոչ միայն առաջինն ու երրորդը, այլև ալֆան և օմեգան:

Նախագահներից յուրաքանչյուրի մարգարեական առանձնահատկությունն այն է, որ իրենց թագավորելու ժամանակ նրանք դաշինք են ունենում տվյալ ժամանակաշրջանի պապի հետ: Ռեյգանը և Հովհաննես Պողոս II-ը գաղտնի համադաշնակիցներ էին, երբ 1989 թվականին Դանիել տասնմեկի տասներորդ և քառասուներորդ համարների կատարմամբ տապալեցին Խորհրդային Միությունը: Օբաման՝ Ռեյգանի և Թրամփի միջև գտնվող արթնացած գլոբալիստ նախագահը, փիլիսոփայական առումով

համահունչ էր արթնացած պապ Ֆրանցիսկոսի հետ: Թրամփի դաշինքը պապ Լևոնի հետ բացահայտ է բոլորի համար, և 2025 թվականին Թրամփը պաշտոնապես ստանձնեց նախագահի պաշտոնը, իսկ Լևոնը պաշտոնապես հաստատվեց որպես նեոն: Նախագահի և պապի հոգևոր հարաբերությունը ներկայացված է Հեզաբեյի և Բահադի մարգարեների միջոցով: Նախագահի և պապի քաղաքական հարաբերությունը ներկայացված է Հեզաբեյի և Աքաաբի միջոցով: Երկու ներկայացումներում էլ Հեզաբեյն է գլուխը:

«Երբ մոտենում ենք վերջին ճգնաժամին, կենսական նշանակություն ունի, որ Տիրոջ գործիքների միջև ներդաշնակություն և միաբանություն լինի: Աշխարհը լցված է փոթորիկով, պատերազմով և գոտոյամբ: Սակայն մեկ գլխի՝ պապական իշխանության ներքո, ժողովուրդները կմիանան՝ Աստծուն ընդդիմանալու համար՝ Նրա վկաների անձի մեջ: Այս միությունը ամրապնդվում է մեծ ուրացողի կողմից: Մինչ նա ձգտում է միավորել իր գործակալներին՝ ճշմարտության դեմ պատերազմելու համար, նա կգործի՝ նրա պաշտպաններին բաժանելու և ցրելու համար: Խանդը, չար կասկածները, չարախոսությունը դրդվում են նրա կողմից՝ անհամաձայնություն և պառակտում առաջ բերելու համար»: Վկայություններ, հատոր 7, 182:

«Տիրոջ անօրենության այս ժամանակում այն բողոքական եկեղեցիները, որոնք մերժել են «Այսպես է ասում Տերը»-ն, կհասնեն մի տարօրինակ վիճակի: Նրանք կդառնան աշխարհի նման: Աստծուց իրենց բաժանման մեջ նրանք կձգտեն սուտն ու Աստծուց ուրացումը դարձնել երկրի օրենքը: Նրանք կազդեն երկրի իշխանավորների վրա, որպեսզի օրենքներ սահմանվեն՝ վերականգնելու մեղքի մարդու կորցրած գերիշխանությունը, այն մարդու, որ նստում է Աստծու տաճարում՝ իրեն ցույց տալով, թե ինքն Աստված է: Հռոմեական կաթոլիկ սկզբունքները կընդունվեն պետության հովանավորության տակ: Աստվածաշնչյան ճշմարտության բողոքն այլևս չի հանդուրժվի նրանց կողմից, ովքեր Աստծու օրենքը չեն ընդունել որպես իրենց կյանքի կանոն»: Review and Herald, December 21, 1897.

Բահադի սուտ մարգարեները կերակրվում էին Հեզաբեյի սեղանից: Հեզաբեյը թագուհին էր, և մարգարեները նրա մարգարեներն էին: Դանիելի տասնմեկերորդ գլխի քառասուներորդ խոսքում Ռեյզանը ներկայացված էր որպես «կառքեր» և «հեծյալներ»՝ ռազմական զորության խորհրդանիշներ, և նաև՝ որպես «նավեր»՝ տնտեսական հզորության խորհրդանիշ: Սակայն այդ խոսքում հենց պապականությունն է «հյուսիսի թագավորը»: Մարգարեական իմաստով Ռեյզանը ենթարկության մեջ էր Հեզաբեյին: Այդ ժամանակահատվածում աշխարհը զարմանքով հետևում էր զազանին, մինչ Հովհաննես Պողոս II պապը շրջագայում էր աշխարհով մեկ՝ ավելի շատ, քան որևէ այլ պապ: Հայտնի ճիզվիտ հեղինակ Մալաքի Մարտինը Հովհաննես Պողոս II պապի մասին գրեց իր՝ *Keys of This Blood* գրքում: Գրքի հռչակված հիմնադրույթն այն էր, որ Հովհաննես Պողոս II-ի և Ռեյզանի ժամանակ աշխարհն այդ ժամանակ գտնվում էր համաշխարհային տիրապետության համար եռակողմ պայքարի մեջ՝ պապականության, Միացյալ Նահանգների և Խորհրդային Միության միջև: Մարտինը կանխագուշակեց, որ այդ պայքարում պապականությունը կհաղթի: Ռեյզանի և նեոի

միջև գաղտնի դաշինքը հայտարարում էր, որ պապականության մահաբեր վերքը բժշկելու շարժումները սկսել էին, ինչպես պատկերված է Դանիելի տասնմեկերորդ գլխի քառասուներորդ խոսքից սկսած: Մարտինի գիրքը վերահաստատեց բողոքական Ամերիկյան գրավելու պապականության վաղեմի նպատակը: Ռեյզանի պատրաստակամությունը աչք փակելու այն փաստի վրա, որ պապը Աստվածաշնչյան մարգարեության նեոն է, ըստ իր իսկ վկայության, հիմնված էր այն մոլորական կիրառության վրա, որով նա Խորհրդային Միությունը նույնացնում էր Աստվածաշնչյան մարգարեության նեոնի հետ:

«Նրանք, ովքեր շփոթվում են Խոսքի իրենց ըմբռնման մեջ, ովքեր չեն կարողանում տեսնել նեոնի իմաստը, անշուշտ իրենց կոնեն նեոնի կողմը»: Kress Collection, 105.

Ռեյզանը առաջինն էր այն ութ նախագահներից, որոնք նույնացվում են Դանիել տասնմեկերորդ գլխի առաջին համարներում, և նա նաև առաջինն է այն երեք նախագահներից, որոնք այդ ութի մեջ մարգարեական հարաբերություն ունեն նեոնի հետ: Ռեյզանի, Օբամայի և Թրամփի երեք դաշինքների խորհրդաբանության մեջ կարելի է գանազանել ճշմարտության կնիքը: Ռեյզանը, որպես առաջինը, նախատիպավորում է վերջինին, և Ռեյզանի ու Թրամփի գանազան զուգահեռները զարմանալի և առատ են: Երեք քայլերից կազմված այն միջին սահմանաքարը, որը հաստատում է երբայերեն «ճշմարտություն» բառը, ապստամբությունն է, որի դասական օրինակն է Օբամայի նախագահությունը: 2025 թվականի մայիսի 8-ին առաջին անգամ գահ բարձրացվեց մի պապ, որը Միացյալ Նահանգներից էր, և Ռեյզանի գաղտնի դաշինքը հասել էր Թրամփի բաց դաշինքին: 2025 թվականին պապականությունը բացահայտ կերպով գահընկեց դրեց մի պապի Միացյալ Նահանգների փառավոր երկրից՝ հենց այն երկրի, որը 1798 թվականից ի վեր եղել է նրա պայքարների բուն թիրախը: Այն, ինչ մնում էր Մալաքի Մարտինի կանխասացության կատարման համար, կիրականորյա օրենքն էր, որտեղ գործադրվում է վիշապի, գազանի և սուտ մարգարեի եռակի միությունը:

«Աստծո օրենքի խախտմամբ պապականության հաստատությունը պարտադրող հրամանագրով մեր ազգը լիովին կկտրի իրեն արդարությունից: Երբ բողոքականությունը կամուրջ կգցի անդունդի վրայով՝ բռնելու հռոմեական իշխանության ձեռքը, երբ նա կձգվի վիհի վրայով՝ ձեռք սեղմելու հոգևորականության հետ, երբ այս եռակի միության ազդեցության ներքո մեր երկիրը կհրաժարվի իր Սահմանադրության՝ որպես բողոքական և հանրապետական կառավարման, յուրաքանչյուր սկզբունքից և միջոցներ ձեռք կառնի պապական կեղծիքների ու մոլորությունների տարածման համար, այն ժամանակ մենք կարող ենք իմանալ, որ Մատանայի հրաշագոր գործունեության ժամանակը եկել է, և որ վախճանը մոտ է»: Վկայություններ, հատոր 5, 451:

2026 թվականի հուլիսի 4-ին Թրամփը մտադիր է տոնել այդ «250» տարիները՝ կանգնած լինելով իր նախագահության միջնակետում: Այդ միջնակետը մ.թ.ա. 207 թվականն է՝ Ռաֆիայի ճակատամարտի և Պանիումի ճակատամարտի միջև: Այդ տասնյոթ տարիների միջնակետը նաև նույնականացնում է Ներոնի տասնյոթ տարիների սկիզբը,

որոնք ներկայացնում են 313 թվականը, և եկեղեցի-պետություն գազանի պատկերի աստիճանական հաստատումը, որը տանում է դեպի 321 թվականի կիրակնօրյա օրենքը և տասնվեցերորդ համարը: Այդ ժամանակաշրջանը սկսվում է 313 թվականին՝ արևելքի և արևմուտքի ամուսնությամբ, որը ներկայացված է արևմուտքի Կոստանդինի խորթ դստեր և արևելքի Լիկինիոսի միջոցով: Այն ժամանակաշրջանը, որը սկսվում է արևելքի և արևմուտքի միջև ամուսնական դաշինքով, ավարտվում է արևելքի և արևմուտքի բաժանմամբ կամ ամուսնալուծությամբ: Միջին ճանապարհային նշանը առաջին կիրակնօրյա օրենքն է:

Ռեյգանը, Օբաման և Թրամփը մարգարեաբար ղեկավարվում են հավիտենական ավետարանի երեք քայլերով, որոնք Հայտնություն տասնչորսում ներկայացված են որպես երեք հրեշտակներ: Օբամայի նախագահության ընթացքում, որը երկրորդ քայլն է, կային երկու պապեր: Ֆրանցիսկոսը՝ արթնացած պապը, հաջորդեց Յոզեֆ Ռատցինգերին (հետագայում՝ Պապ Բենեդիկտոս XVI), որը 1981 թ. նոյեմբերի 25-ից մինչև 2005 թ. ապրիլի 19-ին պապ ընտրվելը ծառայել է որպես Հավատի Վարդապետության Միաբանության (CDF) ղեկավար: Ռատցինգերը հրաժարական տվեց, և Ֆրանցիսկոսը սկսեց իր գահակալությունը՝ այդպիսով Օբամայի իշխանության շրջանում ապահովելով պապերի կրկնապատկում:

Օբամային մեղադրում են այն բանում, որ նա ներկայանում է միաժամանակ թե՛ որպես հետերոսեքսուալ և թե՛ որպես հոմոսեքսուալ, և նա ուխտադրուժ բողոքական Ամերիկայի կեղծ մարգարեի խորհրդանիշն է, մինչդեռ լինելով մուսուլման, որը նաև կեղծ մարգարե Մուհամմեդի կրոնն է: Օբաման փառավոր երկրի քաղաքական համակարգի ներկայացուցիչն էր՝ Հայտնություն տասնվեցի կեղծ մարգարեն, սակայն նրա իրական քաղաքական համակրանքները համընկնում էին գլոբալիստների՝ վիշապի հետ: Օբաման մարգարեորեն շիզոֆրենիկ է՝ ներկայացնելով երկու կեղծ կրոն, երկու սեռական կողմնորոշում և երկու քաղաքական համակարգ, և նրա իշխանության օրոք կային երկու նեոեր: Անկախ նրանից՝ խոսքը սեռական կողմնորոշման, քաղաքական ուղղվածության, թե կրոնական համոզմունքի մասին է, Օբաման ամեն ոլորտում հանձնառու էր մնալ պահարանի մեջ: Ոմանց կողմից հայտնի լինելով որպես «Օբամա՝ Բաժանարարը»՝ Ամերիկայի քաղաքացիներին իրար դեմ բաժանելու իր ջանքերի համար, դա արտացոլվում է նաև նրա ծածկված անձնական, քաղաքական և կրոնական համոզմունքներում:

Օբամայի իշխանության առաջին նեոը, նախքան պապ դառնալը, քսանչորս տարի ղեկավարել էր Հավատի Վարդապետության համար նախատեսված Ժողովը: Հավատի Վարդապետության համար նախատեսված Ժողովը այն հաստատության արդի անվանումն է, որը սկզբնապես կոչվում էր Ինկվիզիցիայի Գրասենյակ: Օբամայի ժամանակաշրջանի ապստամբությունը համապատասխանում է «13» թվին՝ «Ճշմարտություն» եբրայական բառի մեջ, որը կազմված է եբրայական այբուբենի առաջին տառից (Ռեյգան), տասներեքերորդ տառից (Օբամա) և Թրամփից՝ քսաներկուերորդ տառից: Ինկվիզիցիան, անշուշտ, ապստամբության խորհրդանիշ է: Հռոմի Պապ Բենեդիկտոսը 2013 թվականին իր գահը հրաժարվեց հօգուտ

Ֆրանցիսկոսի՝ իսլամի կեղծ մարգարեների և ուխտադրուժ բողոքականության խորհրդանիշի շիզոֆրենիկ իշխանության ընթացքում:

Հավիտենական ավետարանի երկրորդ քայլը տեսողական փորձություն է, և այն, ինչ կարելի է տեսնել Օբամայի և երկու պապերի փոխհարաբերության մեջ, Ինկվիզիցիայի Գրասենյակի կողմից ներկայացվող հալածանքի և գլոբալիստների՝ արթնացած պապի կողմից ներկայացվող մայր երկրի պաշտամունքի հանդեպ մոլեռանդ կենտրոնացման միջև եղած կապն է: Օբամայի մուսուլմանական հավատքը ներկայացնում է ազգերի բորբոքվելը, որ առաջացել է իսլամի միջոցով, ինչպես նաև ուխտադրուժ բողոքականության ձախողումը՝ կատարելու այն պատասխանատվությունը, որ ներկայացված է բողոքական անունով: Բողոքականը կոչված է բողոքելու Հոռմի դեմ, բայց երբեք չխոնարհվելու Հոռմի առջև:

Երեք պապերից առաջինը աշխարհին հայտարարում է, որ հավատում է, թե ինքը Ֆատիմայի կաթոլիկ առաջնորդող մարգարեության «բարի պապն» է: Հովհաննես Պողոս II-ը իրեն համարում էր Ֆատիմայի «բարի պապը», որը, ինչպես նա հավատում էր, ի վերջո երկաթե գավազանով պիտի իշխի ողջ աշխարհի վրա, երբ պապության, Միացյալ Նահանգների և գլոբալիստների միջև եռակողմ պայքարն ավարտվի:

Հաջորդ նախագահությունը հայտնում է վիշապի համաշխարհայինականների դերը, Իսլամի կողմից ազգերին բարկացնելու իրողությունը, ուրացող բողոքականության բողոքական չլինելու ձախողումը: 2025 թվականին պաշտոնամուտ ունեցած Թրամփի նախագահությունը բացահայտորեն համահունչ է 2025 թվականի նեոին: Հոռմի և Միացյալ Նահանգների այս երեք դաշինքների լույսը ապակնքվում է Ռաֆիայի ճակատամարտի ավարտի և Պանիումի ճակատամարտի սկզբի պատմության մեջ: Տասնյոթ տարիների սկզբում Լիկինիոսի և Կոստանդինի թագավորությունների ամուսնությունը ներկայացնում է 2025 թվականի դաշինքը:

2025 թվականի դաշինքը տասը կույսերի առակի կեղծարար համանմանն է: Նախ ամուսնությունն է կատարվում, ապա հաջորդում է քննության մի ժամանակաշրջան, որն ի վերջո տանում է ամուսնության երկրորդ փուլին, որտեղ տեղի է ունենում դրա ամբողջական իրագործումը, և դուռը փակվում է: Տասը կույսերի առակի կեղծարար համանմանը սկսվեց 2025 թվականին, և իր ամբողջական ավարտին է հասնում Դանիել տասնմեկի տասնվեցերորդ և քառասունմեկերորդ համարների շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Կեղծարար ամուսնության մեջ հայրը սատանան է, փեսան՝ պապականությունը, իսկ հարսը՝ հավատուրաց բողոքական Ամերիկան: Դանիել տասնմեկի տասնչորսերորդ համարում Դանիելի ժողովրդի ավագակները Հոռմն են, որը հաստատում է տեսիլքը: Մերժել Վիլյամ Միլլերի այն նույնացումը, ըստ որի Հոռմը տեսիլքը հաստատող խորհրդանիշն է, զուգահեռ է առաջին հրեշտակի պատգամը և Հովհաննես Մկրտչի պատգամը մերժելուն: Երբ ներկա նեոլ պաշտոնի անցավ 2025 թվականին, նա հաստատեց ութ նախագահների տեսիլքը և կատարեց տասնչորսերորդ համարը:

Այժմ մենք գտնվում ենք տաճարի փորձության մեջ՝ երկրորդ փորձության, որը նախորդում է լիթմուսյան և երրորդ փորձությանը:

Այս հարցերի շարադրանքը կշարունակենք հաջորդ հոդվածում: